

Zbornik sudske prakse

Predmet C-190/13

Antonio Márquez Samohano
protiv
Universitat Pompeu Fabra

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona)

„Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Sveučilišta – Pridruženi profesori – Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme – Članak 5. točka 1. – Mjere za sprečavanje zlouporaba ugovora na određeno vrijeme – Pojam ‚objektivni razlozi‘ koji opravdavaju takve ugovore – Članak 3. – Pojam ‚ugovora o radu na određeno vrijeme‘ – Sankcije – Pravo na otpremninu – Razlika u postupanju između radnika zaposlenih na neodređeno vrijeme“

Sažetak – Presuda Suda (osmo vijeće) od 13. ožujka 2014.

1. *Prethodna pitanja – Dopuštenost – Granice – Očito nerelevantna i hipotetska pitanja postavljena u kontekstu koji isključuje davanje korisnog odgovora – Pitanja bez povezanosti s predmetom spora u glavnom postupku*

(čl. 267. UFEU-a)

2. *Socijalna politika – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Direktiva 1999/70 – Područje primjene – Ugovor o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru – Radnik na određeno vrijeme zaposlen kao pridruženi profesor – Uključenost*

(Direktiva Vijeća 1999/70, Prilog, čl. 2. t. 1. i čl. 3. t. 1.)

3. *Socijalna politika – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Direktiva 1999/70 – Mjere za sprečavanje zlouporaba uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme – Objektivni razlozi kojima se opravdava obnavljanje takvih ugovora – Primjena na uzastopne ugovore o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru – Nacionalni propis kojim se sveučilištima dopušta obnavljanje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenih s pridruženim profesorima – Nepostojanje ograničenja u vezi s najduljim trajanjem i brojem obnavljanja tih ugovora – Dopustivost – Pretpostavke – Obnavljanje navedenih ugovora koje je namijenjeno zadovoljavanju privremenih potreba i kojim se, čini se, postiže legitimni cilj socijalne politike – Ocjena nacionalnog suda*

(Direktiva Vijeća 1999/70, Prilog, čl. 5.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 35.)

2. Iz samog teksta članka 2. točke 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji se nalazi u Prilogu Direktivi 1999/70 o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP slijedi da je njegovo područje primjene široko zamišljeno jer se općenito odnosi na „radnike koji rade na određeno vrijeme, koji su sklopili ugovor o radu ili se nalaze u radnom odnosu na način utvrđen zakonom, kolektivnim ugovorima ili praksom u svakoj pojedinoj državi članici“. Osim toga, definicija pojma „radnici zaposleni na određeno vrijeme“ u smislu Okvirnog sporazuma, iz njegova članka 3. točke 1., obuhvaća sve radnike bez isticanja razlike po kojoj je njihov poslodavac u privatnom ili javnom sektoru.

Iz toga slijedi da je radnik kao što je pridruženi sveučilišni profesor, čiji je ugovor o radu, prema odredbama nacionalnog prava, nužno morao biti sklopljen na određeno vrijeme, obuhvaćen područjem primjene Okvirnog sporazuma.

(t. 38., 39.)

3. Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji se nalazi u Prilogu Direktivi 1999/70 o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da se on ne protivi nacionalnom propisu, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, koji sveučilištima dopušta da obnavljaju uzastopne ugovore o radu na određeno vrijeme sklopljene s pridruženim profesorima bez ikakvih ograničenja u pogledu najduljeg mogućeg trajanja i broja obnavljanja tih ugovora kad su takvi ugovori, što mora provjeriti sud koji je uputio zahtjev, opravdani zbog objektivnog razloga u smislu točke 1. podtočke (a) ovoga članka. Taj sud je, međutim, dužan također stvarno provjeriti je li, u predmetu u glavnom postupku, obnavljanje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme doista namijenjeno zadovoljavanju privremenih potreba i ne koristi li se zapravo nacionalni propis, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, za zadovoljavanje stalnih i trajnih potreba u području zapošljavanja nastavničkog osoblja.

Čini se da se, podložno provjerama koje mora izvršiti sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku jer je isključivo on nadležan za tumačenje nacionalnog prava, tim propisom, u skladu s člankom 5. točkom 1. podtočkom (a), utvrđuju precizne i konkretne okolnosti u kojima se ugovori o radu na određeno vrijeme mogu sklapati i obnavljati radi zapošljavanja pridruženih profesora te da se njima odgovara na stvarnu potrebu. Čini se da se takvim ugovorima osim toga, postiže željeni cilj socijalne politike, koji se sastoji u obogaćivanju sveučilišnog obrazovanja u specifičnim područjima koristeći se iskustvom priznatih stručnjaka jer ti ugovori omogućuju da se vodi računa o razvoju kako stručnosti zainteresiranih osoba u predmetnim područjima tako i o potrebama sveučilišta.

(t. 45., 49., 50., 60. i izreka)